

- 3) Czy *per argumentum a fortiori* art. 4 decyzji ramowej Rady 2005/212/WSiSW⁽²⁾ z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa w związku z art. 47 karty należy interpretować w ten sposób, że przepis ten odnosi się również do wypadków, gdy czyn nie jest przestępstwem, i czy przepis ten należy interpretować w ten sposób, że nie dopuszcza on krajowego uregulowania takiego jak art. 59 ust. 2 ZANN, wyłączającego właściciela podlegającego przypadkowi mienia z kręgu osób mających prawo do zaskarżenia, i art. 232 ZM, wyraźnie przewidującego brak możliwości zaskarżenia aktu, na mocy którego zgodnie z ustawodawstwem krajowym dopuszczalny jest przypadek mienia osoby trzeciej nieuczestniczącej w postępowaniu karnoadministracyjnym[?]

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. 2013, L 269, s. 1).

(2) Decyzja ramowa Rady 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa (Dz.U. 2005, L 68, s. 49).

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 6 października 2021 r. w sprawie T-88/20, Rivière i in./Parlament, wniesione w dniu 8 grudnia 2021 r. przez Jérôme'a Rivière'a i in.

(Sprawa C-767/21 P)

(2022/C 109/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Jérôme Rivière, Dominique Bilde, Joëlle Mélin, Aurélia Beigneux, Thierry Mariani, Jordan Bardella, Jean-Paul Garraud, Jean-François Jalkh, Gilbert Collard, Gilles Lebreton, Nicolaus Fest, Gunnar Beck, Philippe Olivier (przedstawiciel: adwokat F. Wagner)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu Unii europejskiej z dnia 6 października 2021 r. w sprawie T-88/20, Rivière i in. / Parlament;
- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna w świetle art. 263 i 277 TFUE;
- tym samym, stwierdzenie braku podstawy prawnej dla wyrażonej ustnie decyzji przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z dnia 13 stycznia 2020 r. i stwierdzenie jej nieważności;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnoszący je podnoszą dwa zarzuty.

Pierwszy zarzut dotyczy przeinaczenia faktów i błędnego określenia ich charakteru prawnego. W szczególności skarżący podnoszą, że pkt 38 zdanie drugie wyroku stanowi przeinaczenie faktów. Kwestionowany środek rzeczywiście miał praktyczny skutek w postaci pozbawienia posłów do Parlamentu, którzy odmówili usunięcia swoich flag, prawa do zabrania głosu. To przeinaczenie faktów doprowadziło Sąd do przeoczenia drugiej konsekwencji decyzji z dnia 13 stycznia 2020 r. W związku z tym Sąd błędnie określił charakter prawny okoliczności faktycznych. Nie uwzględnił on pozbawienia posła jednego z zasadniczych elementów wykonywania przez niego mandatu, a mianowicie możliwości wypowiedania się.

Zarzut drugi dotyczy naruszenia i wypaczenia pod względem prawnym i faktycznym art. 10 regulaminu Parlamentu Europejskiego oraz oczywistego błędu w ocenie. Według skarżących, Sąd w celu wyciągnięcia wniosków prawnych, powinien był zbadać, czy mała flaga używana przez posłów była banderą czy transparentem, a następnie czy obecność tej flagi zakłócała porządek posiedzeń lub stanowiła niewłaściwe zachowanie i zagrażała prawidłowemu przebiegowi prac parlamentarnych. Poprzez przeprowadzenie porównania z innymi językami urzędowymi Unii Sąd naruszył art. 1

rozporządzenia nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej⁽¹⁾, który uznaje język francuski za język urzędowy i roboczy instytucji Unii Europejskiej, a zatem i Parlamentu. W odniesieniu do posłów francuskich, art. 10 regulaminu powinien być odczytywany zgodnie z zakresem, jaki nadaje mu język francuski.

Sąd nie przeanalizował sformułowania: „Nie mogą oni wywieszać bander ani transparentów”, ani nie dokonał analizy akapitu trzeciego w kontekście art. 10, a w szczególności jego akapitu drugiego. Dowody na brak zakłóceń spowodowanych obecnością flagi zostały przedstawione w odpowiedzi na zarzuty niedopuszczalności, ponieważ posłowie mogli wywieszać małe flagi europejskie, a poseł belgijski Guy Verhofstadt mógł przemawiać mając taką flagę przed sobą.

Rozwijając w pkt 43–49 wyroku rozumowanie, które zostało przeniesione z rozumowania Parlamentu na zupełnie inny kontekst prawny niż art. 10, oraz powołując się na art. 171 regulaminu, zatytułowany „Przydzielanie czasu wystąpień i lista mówców”, w celu powołania się na równość posłów w zakresie czasu wystąpień, Sąd nadał art. 10 cel, którego ten nie posiada. Stanowiło to przeinaczenie treści przepisów, które doprowadziło Sąd do nadania temu artykułowi skutków prawnych, których ten nie posiadał. Zdaniem skarżących, decyzja z dnia 13 stycznia 2020 r. wywołała skutki prawne tego rodzaju, że wpłynęła na warunki wykonywania mandatu przez skarżących, zmieniając w istotny sposób ich sytuację prawną. Środek ten stanowił zatem akt zaskarżalny i wyrok powinien zostać uchylony.

⁽¹⁾ Dz.U. 17 z 6.10.1958, s. 385

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Retten i Esbjerg (Dania)
w dniu 17 grudnia 2021 r. – Skatteministeriet Departementet/Global Gravity ApS**

(Sprawa C-788/21)

(2022/C 109/24)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Retten i Esbjerg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skatteministeriet Departementet

Strona pozwana: Global Gravity ApS

Pytania prejudycjalne

1) Jakie kryteria należy zastosować w celu ustalenia, czy dany artykuł stanowi pojemnik w ramach podpozycji 8609 00 90 00 Nomenklatury scalonej Wspólnej Taryfy Celnej, zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1001/2013⁽¹⁾ z dnia 4 października 2013 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87⁽²⁾ w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, w tym:

a) czy kryteria te, rozpatrywane oddzielnie, mogą prowadzić do zaklasyfikowania artykułu jako pojemnik;

b) czy w celu ustalenia, czy dany artykuł należy zaklasyfikować jako pojemnik, należy dokonać ogólnej oceny kryteriów, tak aby spełnienie kilku kryteriów – ale nie wszystkich – prowadziło do zaklasyfikowania artykułu jako pojemnik;

lub

c) czy wszystkie kryteria muszą być spełnione łącznie, aby dany artykuł mógł zostać zaklasyfikowany jako pojemnik?

2) Czy pojęcie „pojemnika” w podpozycji 8609 00 90 00 Nomenklatury scalonej Wspólnej Taryfy Celnej w brzmieniu ustalonym w załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1001/2013 z dnia 4 października 2013 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono artykuł będący systemem do transportu rur, składający się z pewnej liczby aluminiowych profili podnoszących, dwóch stalowych słupków